

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/48/2014
Identifikačné číslo spisu:	8013200987
Dátum vydania rozhodnutia:	08.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8013200987.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Júlie Horskej v právnej veci navrhovateľky: E., bytom R., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul.29.augusta č.8, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 05.februára 2014, č.k. 6Sd/92/2013-17, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 05.februára 2014, č.k. 6Sd/92/2013-17, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 05.februára 2014, č.k. 6Sd/92/2013-17, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X zo 06.09.2013 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) a účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že preskúmaným rozhodnutím odporkyňa podľa § 21 zákona č.100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č.100/1988 Zb.“) a § 259 zákona č.461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č.461/2003 Z.z.“) zamietla žiadosť navrhovateľky z 31.07.2013 o priznanie starobného dôchodku s odôvodnením, že navrhovateľka vzhľadom na výchovu troch detí splnila podmienky vzniku nároku podľa § 21 ods.2 písm. b) zákona č.100/1988 Zb. dovŕšením veku 54 rokov, teda dňom 01.01.2002 a od uvedeného dňa jej bol podľa § 132 a § 133 zák.č.100/1988 Zb. priznaný starobný dôchodok, pričom na určenie sumy starobného dôchodku jej boli zhodnotené nielen doby výkonu služby policajta v II. kategórii funkcií od 11.11.1966 do 31.12.2000, ale v plnom rozsahu aj tzv. civilné doby zamestnania od 01.01.1966 do 10.11.1969.

Krajský súd mal preukázané, že odporkyňa správne a úplne zistila skutočný stav veci. Poukázal na to, že

starobný dôchodok priznaný podľa §§ 132 a 133 zák.č.100/1988 Zb., sa v zmysle § 125 ods.1 zákona č.328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov (ďalej len „zák.č.238/2002 Z.z.“) za výsluhový dôchodok podľa tohto zákona iba považuje, naďalej je však starobným dôchodkom. Nie je teda výsluhovým dôchodkom priznaným podľa § 38 zákona č.328/2002 Z.z. a za výsluhový dôchodok sa iba považuje na účely jeho ďalšej výplaty z osobitného systému sociálneho zabezpečenia policajtov. Okolnosť, že navrhovateľke bol starobný dôchodok už raz priznaný podľa zákona č.100/1988 Zb. od 01.02.2002 (správne malo byť „od 01.01.2002“) vylučuje možnosť vzniku ďalšieho nároku na taký istý druh dôchodku (starobný dôchodok) podľa neskoršieho zákona č.41/2003 Z.z. Z toho dôvodu navrhovateľke nemožno priznať ďalší starobný dôchodok a započítať jej doby zamestnania pred 18.rokom veku ani doby zamestnania, ktoré boli navrhovateľke už raz zhodnotené pre výpočet starobného dôchodku, priznaného Ministerstvom vnútra SR.

Krajský súd nepovažoval za dôvodnú námietku navrhovateľky, ktorá poukazovala na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 9So/138/2011, keďže na rozdiel od tam uvedeného skutkového stavu navrhovateľke nárok na starobný dôchodok podľa piatej časti zákona č.100/1988 Zb. (§ 132 a § 133) vznikol. Ak teda odporkyňa žiadosť navrhovateľky o starobný dôchodok zo všeobecného systému sociálneho poistenia zamietla z dôvodu, že jej nemôže vzniknúť nárok na ten istý druh dôchodku za tie isté doby zamestnania, rozhodla zákonne.

Rozsudok krajského súdu napadla navrhovateľka včas podaným odvolaním. Namietla, že starobný dôchodok nepoberá, poberá len výsluhový dôchodok, ktorý jej patrí za doby služby policajta. Namietla, že tento dôchodok nie je valorizovaný ako starobné dôchodku zo všeobecného systému sociálneho poistenia k 01.januáru kalendárneho roka, je valorizovaný nízkym percentom a v roku 2013 valorizovaný vôbec nebol. Od 01.01.2002 nebola zamestnaná, bola v dôchodku a poistencom štátu, preto má nárok na priznanie starobného dôchodku z priemernej mzdy.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a rozhodnutie odporkyne bez pojednávania v súlade s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľky z 26.07.2013 o priznanie starobného dôchodku.

Nebolo sporné, že navrhovateľka vychovala tri deti a že v Policajnom zbore SR bola zamestnaná v II. kategórii funkcií od 11.11.1969 do 30.06.1999, a v III. pracovnej kategórii od 01.07.1999 do 31.12.2000.

V dávkovom spise odporkyne je založené potvrdenie Ministerstva vnútra SR, odboru sociálneho zabezpečenia č. SPOU-OSZ-34.095-26/2013-VZ z 11.07.2013, podľa ktorého navrhovateľke bol od 01.01.2002 priznaný starobný dôchodok podľa § 132 a § 133 zákona č.100/1988 Zb. a pre nárok na tento dôchodok jej boli zhodnotené doby do 01.09.1963 do 31.12.1965 (doba pred 18.rokom veku) a po 18.roku veku doby od 01.01.1966 do 10.11.1969, od 01.07.1999 do 31.03.2000 v III. pracovnej kategórii (tzv. civilné zamestnanie) a doba služby v policajnom zbore od 11.11.1969 do 30.06.1999.

Do 30.06.2002 bol nárok príslušníkov policajného zboru (ďalej len „policajt“) na starobný dôchodok upravený vo všeobecnom systéme sociálneho zabezpečenia, a to v prípade navrhovateľky v piatej časti zákona č.100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (§§ 129 až 145).

V zmysle § 94 ods.1 zákona č.100/1988 Zb. nárok na starobný dôchodok vzniká dňom splnenia podmienok ustanovených týmto zákonom a nárok na výplatu starobného dôchodku vzniká splnením podmienok ustanovených pre vznik nároku na dávku a jej výplatu a podaním žiadosti o priznanie starobného dôchodku.

Nárok na starobný dôchodok navrhovateľke vzhľadom na výchovu troch detí a výkon služby policajta v rozsahu viac ako 20 rokov služby v zmysle § 132 ods.2 v spojení s § 21 ods. 2 písm. b) a § 132 ods.1 písm. a) zákona č.100/1988 Zb. vznikol dovŕšením veku 54 rokov, teda dňom XX.XX.XXXX; ako je vyššie uvedené, od tohto dňa jej bol starobný dôchodok v zmysle uvedených ustanovení aj priznaný.

V zmysle § 133 zákona č.100/1988 Zb. pre výšku starobného dôchodku boli navrhovateľke po 18.roku veku zhodnotené nielen doby služby policajta, ale aj doby (civilného) zamestnania.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že ak občan získal v zamestnaní (službe) celkovo viac ako 25 rokov, v zmysle zákona č.100/1988 Zb. sa pre výšku starobného dôchodku hodnotila vždy iba doba zamestnania po 18.roku veku.

Sociálne zabezpečenie policajtov je upravené v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia s účinnosťou od 01.07.2002 na základe zákona č.328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení vojakov a policajtov v znení neskorších predpisov.

V zmysle § 125 ods. 2 zák.č.328/2002 Z.z. starobný dôchodok a prídavok k starobnému dôchodku navrhovateľky, na ktorý vznikol nárok podľa doterajších predpisov a tento nárok trvá ku dňu účinnosti tohto zákona, sa zlučujú a od účinnosti tohto zákona sa považujú za výsluhové dôchodky podľa tohto zákona vo výške, v akej patrili ku dňu účinnosti tohto zákona, ak sú k tomuto dňu vyplácané orgánom sociálneho zabezpečenia ministerstva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky už viackrát vo svojich rozhodnutiach vyslovil, že v zmysle prechodného ustanovenia § 125 ods.1, 2 zákona č.328/2002 Z.z. sa v ňom uvedené starobné dôchodky za výsluhové dôchodky iba považujú, a to na účely ich ďalšej výplaty a valorizácie v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia policajtov, nie sú však výsluhovými dôchodkami, ktoré možno priznať podľa § 38 zákona č.328/2002 Z.z. Tento záver nakoniec podporuje aj ustanovenie § 121 zákona č.328/2002 Z.z., podľa ktorého „o dávkach sociálneho zabezpečenia, na ktoré vznikol nárok pred účinnosťou tohto zákona a o ktorých sa do tohto dňa právoplatne nerozhodlo, sa rozhodne podľa doterajších predpisov“.

Vznik nároku na starobný dôchodok a rozhodnutie o jeho priznaní od 01.01.2002 podľa zákona č.100/1988 Zb., teda podľa predpisu účinného pred 01.01.2004, vylučuje, aby nárok na starobný dôchodok mohol vzniknúť aj podľa neskoršieho zákona č.461/2003 Z.z. Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že s účinnosťou od 01.07.2002 sa starobný dôchodok navrhovateľky považuje za výsluhový dôchodok; naďalej ide o dôchodok starobný. Aj z ustanovenia § 259 ods.1 zákona č.461/2003 Z.z. vyplýva, že v konaniach o nárokoch na dávky a ich výplatu z dôchodkového zabezpečenia, ktoré vznikli pred 1. januárom 2004, o ktorých nebolo do tohto dňa právoplatne rozhodnuté, sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že odporkyňa preskúmaným rozhodnutím zamietla žiadosť navrhovateľky o priznanie starobného dôchodku v súlade so zákonom.

Námietka navrhovateľky, že starobný dôchodok, považovaný za výsluhový dôchodok a vyplácaný príslušným orgánom ministerstva vnútra, jej bol valorizovaný v iných termínoch ako starobné dôchodky vyplácané Sociálnou poisťovňou, resp. že v roku 2012 jej valorizovaný vôbec nebol, nie je relevantná vo vzťahu k preskúmanému rozhodnutiu a posúdeniu nároku na priznanie ďalšieho starobného dôchodku za tie isté doby zamestnania. Ak si navrhovateľka myslí, že výška v súčasnosti vyplácaného starobného dôchodku považovaného za výsluhový dôchodok je nižšia ako by jej patrila, má možnosť postupu podľa § 105 ods.4 zákona č.328/2002 Z.z.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 250ja ods.3 v spojení s § 219 O.s.p.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods.1 v spojení s § 224 ods.1, § 250l ods.2 a § 250k ods.1 O.s.p. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľka nebola v odvolacom konaní úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.